

Sygn. akt I CSK 368/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa A. R. i W. R.
przeciwko G. Spółce z o.o. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 lutego 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Gospodarczego w W.
z dnia 8 lutego 2013 r.

**odrzuca skargę kasacyjną; zasądza od powodów - solidarnie
- na rzecz strony pozwanej kwotę 1 800 (jeden tysiąc osiemset) zł
z tytułu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Prawomocnym wyrokiem z dnia 8 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację powodów A. i W. R. od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 8 lutego 2013 r., którym oddalono powództwo skierowane przeciwko G. sp. z o.o. z siedzibą w W. o zapłatę.

W skardze kasacyjnej pozwanej, skierowanej przeciwko temu wyrokowi, wskazano naruszenie art. 746⁶ § 3 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398³ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna może być oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie oraz na podstawie naruszenia przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Wyłączono natomiast, na podstawie art. 398³ § 3 k.p.c., możliwość oparcia skargi kasacyjnej na zarzutach dotyczących ustalenia faktów i oceny dowodów. W ten sposób zharmonizowano podstawy kasacyjne z charakterem postępowania kasacyjnego i zakresem rozpoznania skargi (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) oraz określono w sposób jednoznaczny funkcję Sądu Najwyższego, jako sądu prawa, sprawującego nadzór nad działalnością sądów powszechnych w zakresie orzekania (art. 183 ust. 1 Konstytucji RP).

Z art. 398³ k.p.c. wynika, że dopuszczalne jest oparcie skargi kasacyjnej na podstawie naruszenia przepisów postępowania, z wyłączeniem jednak zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów, nawet wtedy, gdy naruszenie tych przepisów mogło mieć wpływ na wynik sprawy. W tej sytuacji skarga kasacyjna ograniczona tylko do zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów i niewskazująca na inne naruszenia prawa jest niedopuszczalna (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76).

Osnowa i uzasadnienie skargi kasacyjnej wniesionej przez powodów wskazują, że skarga ta została oparta wyłącznie na zarzutach dotyczących ustalenia faktów i oceny dowodów. Skarżący starali się co prawda wskazać,

że podstawą kasacyjną jest naruszenie art. 746⁶ § 3 k.c. ale powołanie tego przepisu ma charakter czysto fasadowy. Dalszy wywód skargi wskazuje bowiem wyraźnie, że naruszenie to miało według powodów polegać na dokonaniu oceny, czy wypowiedzenie umowy agencyjnej w świetle porozumienia z powodami było okolicznością, za którą oni odpowiadają. Tymczasem Sąd Okręgowy w zaskarżonym orzeczeniu wskazał na brak okoliczności mogących świadczyć o zawarciu wspomnianego porozumienia między stronami. W istocie nie chodzi więc tu o zarzut naruszenia prawa materialnego, ale o kwestionowanie poczynionych przez Sąd drugiej instancji ustaleń faktycznych i oceny przeprowadzonych dowodów. Wniesiona skarga jedynie pozornie spełnienia więc wymagania, o którym mowa w art. 398³ § 1 k.p.c.

W tej sytuacji, skarga kasacyjna oparta na podstawie, której kodeks postępowania cywilnego nie przewiduje, podlega odrzuceniu (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.